

Sygn. akt II K 680/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 września 2018r.

Sąd Rejonowy w Belchatowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR P. Nowak

Protokolant: st. sekr. sąd. J. Żak

w obecności Rej. Prokuratora: -----

po rozpoznaniu na posiedzeniu dnia 26 września 2018r.

sprawy **D. S.** – ur. (...) w B., s. M. i B. z domu G.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 30 maja 2018 roku w K., woj. (...) na terenie sklepu (...), naruszył nietykalność cielesną pracownika ochrony w osobie W. M., podejmującego interwencję w związku z ujawnioną kradzieżą (...) (...) o pojemności 0,7 litra i wartości 29,99 zł, czym spowodował u pokrzywdzonego obrażenia naruszające czynności narządów ciała na okres 7 dni,

tj. o czyn z art. 217a kk w zb. z art. 157§2 kk w zw. z art. 11§ 2 kk

- 1) oskarżonego **D. S.** uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu wypełniającego dyspozycję art. 217a kk i art. 157§2 kk w zw. z art. 11§ 2 kk i na podstawie art. 217a kk w zw. z art. 11§3 kk wymierza mu karę 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 (dziesięć) złotych;
- 2) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 120 (sto dwadzieścia) złotych opłaty i 170 (sto siedemdziesiąt) złotych z tytułu zwrotu wydatków.

Sygn. akt II K 680/18

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 maja 2018 r. w sklepie (...) mieszczącym się w K. W. M. wykonywał czynności służbowe w charakterze pracownika ochrony. Około godziny 20:00 zauważył na jednej z kamer monitoringu jak młody, wysoki mężczyzna, który miał krótkie ciemne włosy, bierze z półki sklepowej alkohol w postaci wódki, a następnie wkłada go do damskiej torebki, którą miał ze sobą. Mężczyznę tym okazał się oskarżony D. S.. Po tym udał się on w stronę kas, a następnie w kierunku wyjścia. W. M. niezwłocznie poinformował o tym kierownika sklepu (...) i udał się w kierunku mężczyzny, żeby go zatrzymać. Kiedy do niego podszedł wraz z kierownikiem powiedział mu, że ma się z nim iść na zaplecze.

W trakcie drogi w stronę zaplecza oskarżony rzucił się do ucieczki, wyrzucając trzymaną przez siebie torbę. Usiłował uciec bocznym wyjściem, ale było zamknięte. Pracownik ochrony próbował go zatrzymać. Pomocy w ujęciu oskarżonego udzielało kilku klientów sklepu. Wtedy inny mężczyzna w wieku około 30 lat z tatuażem na szyi zaczął ubliżać ochroniarzowi i usiłował pomóc oskarżonemu w ucieczce. Oskarżony wyzwolił się i zaczął uciekać w stronę głównego wyjścia. Kiedy ochroniarz chciał go obezwładnić doszło między mężczyznami do szarpaniny w wyniku, której obaj mężczyźni przewrócili się na ziemię. W. M. uderzył w stojący w pobliżu kosz na śmieci. Oskarżony uciekł, a W. M. udał się na zaplecze sklepu.

Pojawiła się tam również K. K. (1) i żądała zwrócenia jej torby, w którą sprawca schował skradziony alkohol. Kiedy na miejsce przyjechał patrol Policji poinformowała funkcjonariuszy, że jej chłopak chodził z tą torebką, podczas gdy ona była poza sklepem. Nie podała jego danych, bowiem twierdziła, że ich nie zna. Po odtworzeniu nagrania z monitoringu funkcjonariusze rozpoznali sprawcę jako D. S., który jest im osobiście znany.

dowód: protokół ustnego przyjęcia zawiadomienia o przestępstwie k. 2 - 6, zeznania świadka K. K. k. 15 - 16, zeznania świadka J. Z. k. 19 - 20, nagranie z kamer monitoringu k. 17, notatka urzędowa k. 10.

W wyniku zdarzenia W. M. doznał powierzchniowych urazów ręki, stawu skokowego lewego, nadgarstka lewego, barku lewego i IV palca ręki prawej. Obrażenia te naruszyły czynności narządów jego ciała na okres poniżej 7 dni.

dowód: opinia lekarska k. 22, karta informacyjna k. 7.

D. S. ma (...) lat. Jest kawalerem. Posiada wykształcenie zawodowe jako (...) w budownictwie. Od 2 lipca 2018 r. zatrudniony jest w firmie (...) Ł. na stanowisku (...) z uposażeniem 11 zł za godzinę. Uprzednio nie był karany.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego D. S. k. 28 - 29, karta karna k. 25.

D. S. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że wcześniej spożywał z kolegami alkohol. Będąc w sklepie dokonał kradzieży (...) S. o pojemności 0,7l. W trakcie ucieczki doszło do szarpaniny z pracownikiem ochrony. Oskarżony wyjaśnił, że żałuje swojego postępowania. Nie chciał zrobić krzywdy pracownikowi ochrony.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego D. S. k. 28 - 29.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Na wstępie rozważań prawnych podnieść należy, że oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, nie kwestionował swojego sprawstwa i dobrowolnie poddał się karze zawierając na etapie postępowania przygotowawczego ugodę z Prokuratorem, skutkującą wniesieniem przez tego ostatniego aktu oskarżenia z wnioskiem o skazanie bez przeprowadzenia rozprawy w trybie art. 335 kpk. W związku powyższym przyjąć należy, stan faktyczny w przedmiotowej sprawie jest bezsporny, zwłaszcza że wyjaśnienia D. S. znajdują potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym.

Przede wszystkim Sąd swoje ustalenia oparł na nagraniu z monitoringu, na którym widać przebieg całego zdarzenia. Nagranie to jest dla Sądu wiarygodnym źródłem dowodowym i korespondują z nim zeznania W. M., K. K. oraz J. Z.. Drobne nieścisłości natomiast nie mają wpływu na rozstrzygnięcie sprawy i wynikają z dynamicznego przebiegu zdarzenia.

Sąd uznał za wiarygodny pozostały materiał dowodowy w postaci opinii biegłego lekarza, dokumentacji lekarskiej, notatek urzędowych oraz karty karnej, powyższe sporządzone zostały przez uprawnione do tego organy i nie zachodziły żadne okoliczności mogące świadczyć o ich nieprawdziwości. Opinia biegłego była zaś wyczerpująca, zupełna i zgodna z obowiązującym stanem wiedzy w tej dziedzinie.

Z uwagi na powyższe Sąd uznał D. S. za winnego tego, że w dniu 30 maja 2018 roku w K., woj. (...) na terenie sklepu (...), naruszył nietykalność cielesną pracownika ochrony w osobie W. M., podejmującego interwencję w związku z ujawnioną kradzieżą (...) (...) o pojemności 0,7 litra i wartości 29,99 zł, czym spowodował u pokrzywdzonego obrażenia naruszające czynności narządów ciała na okres 7 dni tj. czynu z art. 217a kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

Oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 217a kk, bowiem szarpał pracownika ochrony, który podjął interwencję w związku z ujawnioną kradzieżą alkoholu. Swoim zachowaniem D. S. spowodował u W. M. obrażenia z art. 157 § 2 kk.

Przypisany oskarżonemu czyn miał charakter zawiniony. W ustalonym stanie faktycznym D. S. mógł zachować się zgodnie z prawem i nie zachodziły żadne okoliczności, które wyłączałyby jego winę. Ponadto, przypisany oskarżonemu czyn był bezprawny, a stopień jego społecznej szkodliwości był wyższy niż znikomy.

Przy wymiarze kary na korzyść oskarżonego przemawiał fakt przyznania się do winy, uprzedniej niekaralności oraz wyrażenie żalu w związku z popełnieniem czynu zabronionego. Na niekorzyść przemawiała okoliczność, iż D. S. był zdeterminowany żeby uciec po kradzieży alkoholu i nie miały dla niego znaczenie konsekwencje podjętej decyzji.

Na podstawie art. 217a kk w zw. z art. 11 § 3 kk Sąd wymierzył D. S. karę 120 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 złotych. Kara ta według Sądu odpowiada przede wszystkim stopniowi winy oskarżonego oraz społecznej szkodliwości jego czynu. Ponadto zaś, pozwala na osiągnięcie zapobiegawczych i wychowawczych celów kary w stosunku do D. S., a także czyni zadość potrzebie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Podkreślić, bowiem trzeba, że oskarżony działał umyślnie. Naruszył istotne dobre chronione prawem – nietykalność cielesną. Ponadto, swoje zachowanie skierował przeciwko osobie odpowiadającej za ochronę sklepu tj. mienia i osób. Na skutek zaś, zachowania oskarżonego ochroniarz podejmujący czynności w ramach swojej pracy doznał niewielkich obrażeń ciała.

Na koszty postępowania złożyły się wydatki wyłożone przez Skarb Państwa w związku z koniecznością, uzyskania karty karnej oraz ryczałty za doręczenia w obu fazach postępowania. Zgodnie z art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego koszty sądowe uznając, że ich uiszczenie nie będzie dla D. S. zbyt uciążliwe.

Opłatę wymierzono na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych.